

*Εργεται η σειρά των καθηγητών.

Τί θα διδάξει ο κ. Τρουφφιέ που θα μείνει μόνο δυο μήνες; Μά ο κ. Τρουφφιέ, αγάπη μου, μου έλεγε κάποιος άρμόδιος, δεν ήλθε διά να διδάξει, ήλθε διά να οργανώσει την Δραμ. Σχολήν.

Πολύ καλό. Υποθέτωμεν ότι ένωδικοποίησε τη Σχολή σας και άρσι σας υπέδειξε τί πρέπει να κάμψετε, σηκώνεται και ρεύγει, όπως θα φύγει. Πως θα εφαρμοσάτε τον κανονισμό; «Η καλλίτερα, σας έρωτώ, ποιος θα διαδεχθή τον κ. Τρουφφιέ, όχι πλέον ως οργανωτήν αλλά ως ταπεινόν καθηγητήν, η ακόμη καλλίτερα που θα βροήτε τόσους καθηγητάς που πικιούνται για τη σατυρική ευχολογία, την ιστορία του θεάτρου, την ένδομολογία, την σατυρική συμπεριφορά, την καθόλου αισθητική, τη θεατρική και πρακτική, μετά προκαταρκτικής γυμναστικής μερικής;

Να σας το πω εγώ!

Θά ζητήσετε καθηγητάς Έλληνες και δεν θα τους βροήτε.

*Ερωτά λοιπόν ο κ. Τρουφφιέ. Καλό ταξίδι. Καλός άνθρωπος ο καμμένος! Ουμμάστε, αλήθεια, που ποτε ήκανε πέρισε ή πρόπερσε, απήγγειλε, λέει, στο 'Ωδείο μερικάς μύθους του Ακρονταίν με τή σχετική παραστατική μερική, κ' έκανε ποτε τήν άκοσμητά και ποτε τή γάτα, ε;..

Μάς μέναι λοιπόν, κυριό καμάρι, ο κ. Βλάχος ο οποίος καθώς έχω από κάποιον μαθητήν του, άρχισε να τούς διδάξει τή μετάφρασι που έχει κάμει των Μαθημάτων της Δραματολογίας του Ζιρκαδέν και συγχρόνως, λέει, δραματικήν άνάγνωσιν.

Μά, σας παρακαλώ, στο θεό σας, που ν' έδιδάχθη αυτό ο κ. Βλάχος.

*Επειτα και το άλλο μάθημα τήν Δραματικήν Ανάγνωσιν που τήν έχασε διά να τήν διδάξει, η καλλίτερα που και ποτε έδειξεν ο κ. Βλάχος ότι μπορεί να άπαγγείλη καί τι σύμφωνα με τας άπειρήσεις της τέχνης; Διότι, να με συμπαθώ ε πολλός maitre-traducteur εγώ έάν λάβω ύπ' όψιν μου τήν άπαγγελία του στη «Μήδεια» του Λαγκουβέν, μπορεί αξιόλογα να πω πως ή μεθοδός του εφαρμοζομένη τώρα εις το 'Ωδείο θα φορτώση το πετεινό τούς άγλαούς καρπούς της διδασκαλίας του.

Στο τέλος, γιατί ο κ. Βλάχος καθηγητής στο 'Ωδείο και όχι ο κ. Μάρκος Σιγάλας έμειλώ σοβαρώς— ο οποίος έχει το μέγα προσόν, ότι τήν άπαγγελίαν τήν έφτασε ως άπαγγέλμα η έχει διαβά-

σει και κάποια μαθήματα περί άπαγγελίας του Λαγκουβέν;

*Εργεται η σειρά της δ. Φραγκοπούλου.

Καλή κόρη ή καυμένη, κομψή, λείει, και πολύ χαριτωμένη λείει. Ξέρει, λείει, γαλλικά και... πιάνο! Έμεινε μάλιστα, άποκαλυφθήτε, τόσόόόόσο καιρό στο Παρίσι, που ξέχασε τή μητρική της γλώσσα!.. *Αξιος ο μισθός της κοπέλλας. Και τώρα τί θέλει στο 'Ωδείο; Δε φθάνει που τήν έπηρε το Βασιλικό θέατρο ήθοποιόν του;

—Μπ! είναι ήθοποιός;

—'Αλλο τούτο! Κι' από που σ' έφρασαν έστένα τίλι; Μά δεν έσπούδασε τόση χρόνια το Κονσερβατοριά στο Παρίσι ως... ακροάτρια, και δεν άπεριφρήθη—λένε ή κυκκίς γλώσσας—δύο φορές; παμφρει εις τας εξετάσεις;

—Μ' αυτό δεν έχει να κάμη. Μήπως το ίδιο δεν έπαθε και ή Σάρρα Μπερνάρ;

*Η δ. Φραγκοπούλου αν ήξευρε να διδάξει τίποτε στο 'Ωδείο θα είχα βέβαια τήν καλωσύνην να το δείξω στα «Λόγια μένου» και στον «Αρχισιδηρουργό»... Μά... τίποτε... Διάβατες να μασημένα λόγια των έσημεριδίων κατά τας έπομένους των παραστάσεων; Έπηγες να τήν ιδής;.. Λοιπόν άρησέ με σε παρακαλώ ήσυχο.

Το 'Ωδείο, για να τελειώνω, δεν συνέστησε Δραματικήν Σχολήν, όσον και αν θέλη να το πιστεύη από χρηστού συνειδήτος ο κ. Νάξος, αλλά προσωρινήν τάξιν άπαγγελίας, τήν όποιαν δεν θα διδάχθούν οι ελάχιστοι μαθηταί, διότι αυτό το φίλι δεν εινε για τα δόντια όστε του κ. Βλάχου όστε της δεσποινίδος Φραγκοπούλου.

*Όποιος δεν με πιστεύει ως έχη τήν ύπομονή να περιμένη ακόμη ένα η το πολύ δύο μήνας και τότε τα ξαναλέμε άλλα ένα χέρι.

Πάνος Α. Π. Κυλογερίνος

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Ν. Ξηρο... 'Ο κ. γελοιογράφος ε όποιος τόσον έντόνως διεμαρτυρήθη διά της «Έστία», είχε πληρέστατον δίκασιον Τό γκάκιμο εινε δικόν μας, που άπετολμήσαμεν να βεηληλώσωμεν τας ρηθικλεύθους γελοιογραφίας του με τίς κουταμάρες μας. 'Ο κύριος αυτός, ως γνωστόν, δεν γελοιογραφεί μόνον, αλλά πουλάει κ' έξυπνάδες. Διατρηεί μ' άλλους λόγους συστηματικόν και άγνωρισμένον έξυπναδοπωλαεϊόν. 'Αλλά τήν Κυριακή που μάς έγραφεζόντο οι έξυπνάδες του, είχε το μαγκί του κλειστόν, και η' αυτό άναγκασθήκαμε να προμηθευθώμε το

άπαιτούμενον πνεύμα από το μαγαζιτοπιόζισσο. — Το έδηλώσαμεν έπαινελημένως, δ. Μυσωστίς, ότι δεν δημοσιεύομεν έρωτικές έπιστολάς, το δε ποιήμα σας εινε μία κοινοήγη έρωτική έπιστολή και με άνορθογραφίας μάλλιστα. Να μάς συγχωρεíte που σας λυποώμεν, αλλά δεν έμπομεν καμμίαν διέθεσιν να λυπηθώμε τον έρωτόν μας δημοσιεύοντες τούς στίχους σας. — κ. Καλογιάν. 'Ορθία η κομμωδία, αλλά η ύπόθεσις της έπέρασε πλέον εις... τήν λοχασιότητα. 'Επειτα η ύπόθεσις της εδημοσιεύθη, αν ένοθαέθε, εις ένα από τα τελευταία φυλλά του «Νουμά» όπου εγεννε λόγος περί προεργός διακωνίας του κ. Δηλιγιάννη ως 'Υπουργού των Οικονομικών με τον κ. Δηλιγιάννη ως Παιδοψυχολόγο. Εξ άσορμής της η ένορθογραφία του πολυούρλήτου προγράμματος. — Σας έχαιρετοώμεν, φιλάτε κ. Τόν Κοινόυ. Το άλλο να στείλατε τακτικα ή από τήν 1ην 'Απριλίου εις τούς πάντες νέους συνδρομητάς του Νουμίου και του 'Αργου. — κ. 'Αλέξανδρος εις 'Αλεξανδρείαν 'Εδύλαμε τί φάκελλοι, αλλά δεν τα εδιδόχαμε ακόμη, θα τα διαβάσωμε και θα τας γράψωμε. Τίποτε πύοτα, για το «Νουμά», δεν θα μάς στείλατε; — Φιλ τατε Γαν Περν. Κόμετε μας τήν χάριν να μάς ξεκατείλατε τα δύο τελευταία ποιήματα, διότι εχάθησαν στο τυπογραφεϊόν Τη περιμένονεν.—κ. Λόγιον. 'Επιστολή έλήθη κ' 'Αναίτηφισ' όμως «έπαρημακή και 'Αθηνακή» όχι. Τι συμβαίνει; Μήπως εδημολήσαντε να τίς βλάστε στον φάκελλο; — Judas pirani. Καλό... αλλά υπάρχουν δυστυχώς και στενοκέφαλοι. Δεν το παραδέχασθε!

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Ζωή. Μηναιόν φιλολογικόν εικονογραφημένον περιοδικόν. Το πρώτον τεύχος του εβδόμη τον παραμένον Νοεμβρίου, γεμιστό από εκλεκτήν φιλολογικήν ύλην. Διεκόπη έκτος η έκδοσις της, ένεκαυ ένθεντίας του διεθυντοϋ της, και θα επαναληφθή μετ' ελίγης ήμέρας ως και να έκδοσθών τρία τεύχη μαζή.

— Τών «Παναθηναϊών» εβδόμη το δυν τεύχος περιέχον: Μερειζόσκου Μόνα-Άτζα-Τζοκόντα, 'Ιψεν Μόνος ποιήμα, Σενοπούλου ή αρχή και το τέλος ενός βιβλίου που δεν έχει μέου. Α Παπαδικακή η φωνισία Η Νιχόνα φασηένης Πάσσαφας, Φιλίπ. Δουκαδό Νοβέλλι, Φιλιόσοου Φρασιτόμου Γυλάκη 'Αρχαιολογική σχολή, Χέση 'Περνεσού Λόγοι και αντίλογοι, Γράμματα, Τέγγνη 'Επιστήμη κλπ.

— 'Υπό της διεύθυνσεως των «Παναθηναϊών» άγγελεται η προσηγή: έκδοσις δεκαπενθημέρου περιοδικού υπό τον τίτλον «Μυστηριόματα και 'Αναγνώσματα». Το νέον περιοδικόν θα το λαμβάνουν δωρεάν οι συνδρομηταί των «Παναθηναϊών».

ΔΙΛΩΣΙΣ

Φύλλα παραμένα του «Νουμά» πωλούνται εις το Κεντρικόν Πρακτορείο των 'Εδημεριδίων και εις τα κισκία των πλατειών Συντάγματος 'Ομοσίαις, 'Εθνικής Τραπέζης, Βουλής και 'Υπουργείου Οικονομικών.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Διά τήν φύσιν κί έξωτερικαί μορφαί και έπιφανείαι δεν εινε τίποτε, κί ψυγαί μόνον εινε αιδώσιοι και διαρκείς!

*'Ισθάνετο ως μόνον εύτυχίαν του βίου της να γίνη σύζυγος του νέου άξιωματικού και να τον άκολουθήση περιουσια ήπου αυτός ήθελε.

Πλήν η μοίρα άλλα επέκλωθε επί των κεφαλών των. Μόλις ο πατήρ της έμαθε παρ τής ίδιας τα συμβαίνοντα, παρεφέρθη και τήν επέπληξε τροδρότατα, άμέσως δε τήν έπομένην τήν παρελάμβανε θρηνοϋσαν και άπηλιπεμένην εις Παρίσιους, πριν η λάβη καιρόν να τόν ίδω δια τελευταίαν φοράν. Δεν θα έδιδε αυτός τήν μονάκριβην θυγατέρα του εις ένα ξένον!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Τήν έπομένην έάν η Αιμιλία ήτο όξυδερκεστέρα, και έάν δεν άπεροφάτο ύπερ το δέον εκ της φροντίδος της ένδομκαίας της, θ' άντελαμβάνετο ότι η θεία ήτο πλέον εκτάκτως νευρική και ότι πολλάκις με το χρυσότευκτον μικρόν τηλεσκόπιόν της ανά χειρας έξήταζε άνωπομόνω τήν θάλασσαν.

Είχε διέλθη κακήν νύκτα η αγαθή γραία και ήδη η σκέψις ότι θα έβλεπε ίτωσ το τέκνον εκείνου τήν επλήρου νευρικής ταρραχής.

*'Ο Παύλος ήδη είχεν άναχωρήσει με τήν άμαξαν εις τήν προκομικήν του 'Ικαμαρής όπου εστάθμευε το μικρόν πλοϊόν της συκοινωνίας, η δε ώρα επλησίαζεν ένδεκάτη.

*'Η Αιμιλία εδεικνωε μειδιώσα εις τήν θείαν της μακρην έπιστολήν της Ρόζας ήτις τόν εξώρκισε να της γράψη τήν έλήθειαν, εύτυχής, φοδισμένη, τρέμουσα, γελοΐσα...

*'Η γραία έμειδίη.

Αίφνης όμως ε θάρυθος άμύξης ήκούσθη από της όδοϋ και η εξώθυρα ήνοιχθη.

Αί δύο γυναίκες προϋχώρησαν εις το προαύλιον.

*'Ο άκόλουθος ήνωιξε τήν ύθραν της άμύξης και ο 'Ορέστης με τήν κομψήν ναυτικην στολήν του επήδησεν φαιδρως επί του εδάφους και όηθυβύνθη κατ' εύθειαν προς τήν Αιμιλίαν ύπακλινόμενος πρό της γραίας. *'Ο Παύλος ήκολούθει.

— 'Απαράλληλτος έκείνος... έπιθύρισε συγκεκινημένη η γραία.

— Να σας παρουσιάσω εις τήν θείαν μου προσέθεσε η Αιμιλία... σας γνωρίζει; ήδη.

*'Ο νέος άξιωματικός ήσπάσθη μετ ά θαυμαστού τήν χειρα της γραίας και άνήλλον εις τήν αϊθευσαν.

— Σας άρέσκει η φύσις εδώς; ήρώτησεν η Αιμιλία.

— Κυρία μου, ήπρήτησεν ο νέος, ήμας τούς 'Ελληνες μάς συγχινεί ιδιαίτερωσ το Τουλόν, όλοι αυτοί οι πευκώνες μάς ένθυμίζον τήν πατριδα μας.

*'Η γραία τόν παρητέρει σιωπηλή.

— *'Επειτα... εζηκολούθησε όλη αύτη η παραλία της Côte d'Or εινε πράγματι μαγευτικά!

— Και εινε η πρώτη φορά όπου έργασθε εις τήν Γαλλίαν μας; ήρώτησεν η πρεσβύτις προσπαθούσα να στερεώση τήν φωνήν της.

*'Η όγδόη από πενταετίας ήπρήτησεν ο νέος, πρώτην φοράν είχα έλθη παιδίον με τόν πατέρα μου... ήμείς εις τήν 'Ελλάδα εγατώμεν πολύ τήν Γαλλίαν.

— *'Α! είχατε έλθη με τόν πατέρα σας είπεν εκείνη τρεμούσα τή φωνή... και η ακόμη ο κύριος πατέρας σας;

— Μάλιστα κρία μου... εύρίσκαται εις 'Αθήνας... χρίς μάλλιστα είχα έπιστολήν του.

—... 'Α!... είπεν η γραία συγκεκινημένη...

(*Ακολουθεί)